

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ПРОБЛЕМ ВИХОВАННЯ НАПН УКРАЇНИ
КОМПАНІЯ «ХУАВЕЙ УКРАЇНА»
СЕКЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ БІБЛІОТЕЧНОЇ АСОЦІАЦІЇ «БІБЛІОТЕКА – НА ДОПОМОГУ
ОСОБАМ З ІНВАЛІДНІСТЮ ТА ЛЮДЯМ ПОХИЛОГО ВІКУ»
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ПЕДАГОГІКИ ПОЧАТКОВОЇ, ІНКЛЮЗИВНОЇ ТА ВИЩОЇ ОСВІТИ
ОСВІТНЬО-РЕСУРСНИЙ ЦЕНТР РДГУ

ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК ПЕДАГОГА

МАТЕРІАЛИ

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«ОСВІТА В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ:
ПОШУКИ ТА ПЕДАГОГІЧНІ СТРАТЕГІЇ»

24 Листопада 2021 року

РІВНЕ

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ПРОБЛЕМ ВИХОВАННЯ НАПН УКРАЇНИ
КОМПАНІЯ «ХУАВЕЙ УКРАЇНА»
СЕКЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ БІБЛІОТЕЧНОЇ АСОЦІАЦІЇ «БІБЛІОТЕКА – НА ДОПОМОГУ ОСОБАМ
З ІНВАЛІДНІСТЮ ТА ЛЮДЯМ ПОХИЛОГО ВІКУ»
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ПЕДАГОГІКИ ПОЧАТКОВОЇ, ІНКЛЮЗИВНОЇ ТА ВИЩОЇ ОСВІТИ
ОСВІТНЬО-РЕСУРСНИЙ ЦЕНТР РДГУ**

ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК ПЕДАГОГА

**МАТЕРІАЛИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«ОСВІТА В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ:
ПОШУКИ ТА ПЕДАГОГІЧНІ СТРАТЕГІЇ»**

**24 Листопада 2021 року
РІВНЕ**

Рекомендовано до друку
вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 11 від 25 листопада 2021 р.)

Рецензенти:

Безкоровайна О.В., доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри міжкультурної комунікації, теорії та історії зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Журба К.О., доктор педагогічних наук, старший науковий співробітник, головний науковий співробітник лабораторії морального, громадянського та міжкультурного виховання ІПВ НАПН України

Професійний розвиток педагога: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Рівне, 24 листопада 2021 р. Рівне: Рівненський державний гуманітарний університет, 2021. 156 с.

У збірнику представлено наукові матеріали, що включені до програми Всеукраїнської науково-практичної конференції «Освіта в інформаційному суспільстві: пошуки та педагогічні стратегії».

У виданні висвітлюються питання розвитку вітчизняної освіти й входження у світовий інформаційно-освітній простір, особливості організації освітнього процесу в закладах освіти, використання ІТ задля створення безбар'єрного простору в усіх сферах життя та для всіх суспільних груп, зокрема людей з інвалідністю, вимоги суспільства до професійного розвитку педагога в умовах імплементації інклюзії та інформатизації освіти.

Збірник рекомендований для науковців, викладачів, аспірантів, здобувачів вищої освіти і всіх тих, хто цікавиться питаннями історії та сьогодення системи освіти.

Відповідальність за автентичність цитат, правильність фактів і посилань, достовірність матеріалів та грамотність несуть автори публікацій.

Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.

© Кафедра педагогіки початкової,
інклюзивної та вищої освіти
Рівненського державного
гуманітарного університету, 2021.
Укладання.
© Автори статей, 2021

повторювати матеріал і контролювати знання, уміння й навички учнів усього класу індивідуально при мінімальній затраті часу. Також вона стане чудовим засобом комунікації між учнями, що є однією із складових НУШ.

Список використаних джерел:

1. Моїсєєва Н. М. Формування творчої компетентності учнів під час підготовки і виконання колективних творчих робіт. *Початкове навчання та виховання*. 2011. С.82-97
2. Волошина О. Компететнісний підхід до освіти в міжнародних документах і в теоретичних пошуках педагогів у Великій Британії. *Післядипломна освіта в Україні*. 2006. № 1. С.82–85.
3. Взаємонавчання учнів. Метод Рівіна: метод. збірник / упоряд. І. Рожнятовська. Київ: Видавничий дім «Шкільний світ»: Видавництво Л. Галіцина. 2006. 128 с.

КОМПЛЕКСНА СИСТЕМА НАВЧАННЯ (за О.Ф.МУЗИЧЕНКО)

Левчук Лінна Юрійвна,

здобувач ступеня вищої освіти «магістр»,
науковий керівник:

к. пед. н., доц. Веремчук А.П.,

Рівненський державний гуманітарний
університет, м. Рівне

На початку ХХ століття українські педагоги, працюючи над проблемою розвитку національної освіти, стояли перед вирішенням проблеми гуманізації та демократизації процесу навчання. Шукаючи нові шляхи розбудови школи, освітні діячі глибоко засуджували антидемократичну дореволюційну школу та намагалися використовувати передовий досвід педагогів Європи та Америки. Цей період ознаменувався тенденцією до численних змін педагогічних парадигм, що, безперечно, було пов'язано з пошуком нових ідей і педагогічних технологій. Серед них важливе місце посіла ідея комплексної системи навчання.

У 20-ті роки ХХ століття розвиток комплексної системи навчання пережив декілька етапів становлення. Український педагог Г. Іваниця був одним із перших науковців, хто почав наполегливо працювати над розробкою комплексної системи як організаційної форми навчання в Україні. Г. Іваниця

відгукнувся на неї працею «Комплексний метод» (1923), у якій розглянув метод як один з важливих чинників розбудови нової школи [4]. Автор розкриває комплексність як «активно-комплексне навчання», підкреслюючи новаторський підхід до навчального матеріалу та характер його засвоєння.

Найбільшу увагу Г. Іваниця приділяв дидактичному підходу, в основі якого покладено ідею природовідповідності. Зокрема, комплексний підхід до навчання він кваліфікував як «педагогічний монізм», під час упровадження якого, замість концентрації навчального матеріалу, здійснюється кореляція предметів. Учений зазначав, що необхідно брати за дидактичну одиницю не розділ науки, а певну частину конкретного життєвого матеріалу й розглядати комплекс як «сполучення різних явищ», що потребує пояснень у зрозумілих дитячому мисленню формах. Для цього необхідно групу обраних предметів об'єднати внутрішнім зв'язком навколо ідеї. Звідси комплексність – дидактичне поняття, яке передбачає конструювання дидактичних одиниць [4].

О. Музиченко, у свою чергу, застерігав від поєднання таких понять, як кореляція та комплексність. Він дав чітке визначення кореляції: «Якщо для виконання окремої програми всі предмети тісно пов'язані між собою, але між ними не існує одного центрального, – це кореляція. При кореляції весь час залишаються та відчуються, але певним чином поєднуються окремі предмети навчання, а при комплексності не виникає думки про предмет навчання, а тільки про різні окремі сфери життя, явища, факти та випадки, котрі діти приносять з собою в школу» [3].

Таким чином, погляди О. Музиченка суттєво відрізнялися від думок Г. Іваниці, який не підтримував ідеї єдиної, однакової програми для всіх шкіл України. Він виступав за те, щоб програми окреслювали лише загальні тенденції, а кожен адміністративний район, навіть кожне місто й село, самі обирали тему, яка найповніше відповідає інтересам і вподобанням дітей.

О. Музиченко писав, що «комплексність – це активне переживання дітьми миттєвостей, їхнє захоплення невеликим відрізком дійсності» [1]. Проблему комплексного підходу в навчанні він називає загально-педагогічною, кваліфікує комплексність не лише як метод, особливий варіант змісту освіти, а й систему, що організовує, об'єднує все шкільне життя, систему, покликану перетворити школу в центр організованого впливу на суспільне середовище.

Комплексна система навчання, на думку вчених, була однією з новітніх та цікавих форм реалізації навчальних та виховних завдань школи, тому що вона передбачала тісний зв'язок знань із життям та будувалася на принципах інтеграції знань. Покликана сформувати в дітей цілісне сприйняття світу,

комплексна система допомагала забезпечити безпосередній зв'язок навчання з життям та встановити діалектичний зв'язок між окремими галузями знань.

О. Музиченко одним із перших сприяв поширенню ідеї комплексної системи навчання в Україні, працював над розвитком комплексного підходу до навчання й виховання, розробив власну наукову концепцію. Тому система комплексного навчання учнів молодшої та середньої ланок освіти набула для нього особливого значення. Формування нової людини, яка гармонійно поєднувала б у собі духовне багатство, моральну чистоту й фізичну досконалість, було необхідною, на думку педагога, умовою для побудови нового здорового суспільства. Український учений стверджував, що комплексність – це єдність цілей, завдань, змісту, методів і форм виховного впливу і взаємодії. О. Музиченко визначав комплексність як активне співпереживання дитиною логічних процесів розвитку життя. Це відповідало, на його думку, новій філософії освіти, що поширювалася: дитина є центром системи, її мислення і пам'ять розвиваються через активні методи навчання. В організації педагогічного процесу за комплексами він виділяв кілька етапів, як-от: сприйняття зовнішнього світу як враження й спостереження, пробудження думки, розвиток мислення, техніка розумової праці, організація мислення та узагальнення як динамічний абстрактний процес.

Процес комплексного навчання О. Музиченко розглядає як реакції дитини, причому в кожній дитини ці реакції будуть не схожими на інші, особливими. Завдання педагога полягає в тому, щоб сформулювати внутрішню мотивацію поривань дітей до знань, потребу їхнього засвоєння.

Таким чином, підхід О. Музиченка до комплексності відповідав новій філософії освіти, що поширювалася в ті часи: дитина в центрі системи, основне завдання якої – розвиток її мислення, пам'яті й волі.

О. Музиченко вважав, що за допомогою комплексу учень вивчає життя й освоює світ на основі міцних наукових знань, навичок та вмінь і змінює свій світогляд під впливом вивченого. Саме такий спосіб організації матеріалу в школі, коли від одного «вузла життя» переходять до іншого, називають комплексністю, або комплексною системою.

У своїх творах «Проблеми комплексності в Німеччині та у нас» та «Культура народу, світогляд дитини та комплексність» учений робить висновок, що комплексність допомагає в боротьбі за культурну революцію тим, що сприяє виробленню світогляду; у комплексі дитина вивчає сутність речей, явищ, дає їм оцінку, встановлює своє ставлення до них, бере участь у їхньому

поліпшенні. А мати свій погляд на сутність явищ, уміти оцінити їх, виявити своє активне, діяльне ставлення до них – це й значить мати певний світогляд.

Використання комплексної системи допомагає привчити дітей поліпшувати навколишній світ, а навчити цього на думку О. Музиченка, може тільки той, хто сам уміє діяти. Отже, комплексність змушує самого вчителя до активних дій, підштовхує його до саморозвитку, виховує самого наставника.

Узагальнюючи свої думки в розвідці «Проблема комплексності в Німеччині та в нас» учений писав, що школа повинна стимулювати діяльність дитини, організовувати процес цієї діяльності, урегулювати її хід і врахувати весь процес загалом. Лише за умови виконання всіх цих етапів можна стверджувати, що навчальний процес закінчений, учитель обрав ефективний метод, тобто формує світогляд учня, виховує його й себе: «Призначення школи полягає не в тому, щоб повідомити дитині основи всіляких наук, а в тому, щоб привести дитину до розуміння різноманітних явищ навколишнього світу та сутності навколишньої культури» [2]. Педагог був переконаний, що використання комплексної системи організації навчально-виховного процесу дає змогу подолати розірваність окремих шкільних предметів та наблизити шкільне життя до інтересів дитини.

О. Музиченко зазначав, що використовуючи дослідницький метод в процесі навчання учні виступають у ролі дослідників, тобто самостійно виокремлюють та визначають проблему, формують гіпотезу її розв'язання. У процесі розв'язання вони знаходять шляхи її вирішення, виходячи з відомих даних; аналізують, порівнюють та оцінюють отримані результати, роблять висновки й узагальнення, усвідомлюють провідні поняття й ідеї, а не одержують їх у готовому вигляді. Цей метод спрямований на засвоєння учнями всіх етапів проблемно-пошукової навчальної діяльності та розвиток їхніх дослідницьких умінь, аналітичних і творчих здібностей.

Отже, можна стверджувати, що, підтримуючи головні положення комплексності, О. Музиченко фактично закладав підмурівок для функціонування в педагогічній науці ідеї інтеграції, яка згодом набула свого подальшого розвитку.

Список використаних джерел:

1. Мостовий П. Концепція комплексності в Україні. *Комуністична освіта*. Харків, 1931. №4. С. 108
2. Музиченко О.Ф. Проблеми комплексності в Німеччині та в нас. *Путь просвещения*. Харків, 1924. № 3–5. С. 80
3. Музиченко О. Ф. Реформа школи чи шкільна реформація. *ВУШ*.

1918–1919. № 7. С. 100

4. Нариси з історії українського шкільництва. 1905–1933: навч. посіб. / за ред. О. В. Сухомлинської. Київ: Заповіт, 1996. С. 289.

ПЕДАГОГІКА ЗАРУБІЖЖЯ КІНЦЯ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ

Мельничук Вікторія Вадимівна,
здобувач ступеня вищої освіти «магістр»,
науковий керівник:
к. пед. н. доц. Бричок С. Б.,
Рівненський державний гуманітарний
університет, м. Рівне

На межі ХІХ-ХХ століть з'являється ряд нових освітніх та виховних концепцій. Вони склали теоретичну базу розвитку шкільництва за рубежом. Особливостями розвитку педагогічної думки стали такі : 1) невідповідність школи вимогам часу, перш за все, потребам промислового виробництва у кваліфікованих робітниках та науково-технічних кадрах, що стало не тільки освітньою, а й державною проблемою; 2) розвиток науково-технічного прогресу, який вимагав надання учням у школі значно більшого обсягу знань, умінь та навичок; 3) накопичення педагогікою та психологією достатньої для побудови нових концепцій кількості знань про природу дитинства та пізнавальні процеси [3].

Педагогічні орієнтири не відповідали вимогам нового часу, що призвело до кризи традиційної педагогіки, появи цілого ряду нових концепцій і течій. Всі вони, взяті у сукупності, отримали назву реформаторської педагогіки (або нового виховання).

Ідеї реформаторської педагогіки отримали розвиток у цілому ряді концепцій, зокрема таких, як теорія вільного виховання, експериментальна педагогіка, педагогічний прагматизм, теорія центрів інтересів, функціональна педагогіка, педагогіка особистості, виховання засобами мистецтва [3].

Провідною ознакою нових педагогічних концепцій стала поглиблена увага до особистості дитини. Це була педагогіка «центрована» на дитині, а не на методі, на предметі навчання, що було характерним для більшості попередніх педагогічних теорій.

З М І С Т

Акімов Вадим Юрійович ПРОБЛЕМА ПРОФІЛАКТИКИ ТА ПРОТИДІЇ НАСИЛЬСТВУ ОСОБИСТОСТІ В НАУКОВОМУ ОСЯГНЕННІ _____	3
Андрій Катерина Василівна СТРУКТУРА МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ЗРОСТАЮЧОЇ ОСОБИСТОСТІ _____	5
Бенесько Світлана Олегівна ЛІНГВІСТИЧНІ ОСНОВИ ЗАСВОЄННЯ ЕТНОКУЛЬТУРОЗНАВЧОЇ ЛЕКСИКИ _____	7
Берегова Інна Петрівна, Боць Софія Олексіївна ІНТЕРАКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ФОРМУВАННІ КОМУНІКАТИВНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ _____	10
Береговська Наталія Олексіївна БЕЗПЕЧНИЙ ЦИФРОВИЙ ПРОСТІР: ЗАХИСТ І РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВ ДІТЕЙ _____	12
Білик Марія Василівна ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ПРИВАТНОЇ ВИЩОЇ ШКОЛИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ _____	15
Білоконь Регіна Володимирівна, Сидорук Галина Василівна НАВЧАЛЬНО-ІГРОВА ДІЯЛЬНІСТЬ, ЯКА ПРИВОДИТЬ ДИТИНУ ДО УСПІХУ НА УРОЦІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ _____	18
Білоус Олена Василівна ВПРОВАДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ _____	21
Богданець Наталія Русланівна ЕФЕКТИВНІ ФОРМИ ТА МЕТОДИ У ФОРМУВАННІ ОСНОВ ЕТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ _____	23
Боровець Олена Віталіївна, Рачинець Сергій Сергійович НОВІ РОЛІ ВЧИТЕЛЯ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА _____	26
Виногородська Дарина Олександрівна ПОПЕРЕДЖЕННЯ ПОМИЛОК У НАВЧАННІ ЧИТАТИ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ _____	29
Власюк Людмила Василівна ТРАНСФОРМАЦІЯ ОСВІТИ: ВИКЛИКИ СУЧАСНОСТІ _____	31
Гойда Ольга Петрівна ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ДЛЯ СТВОРЕННЯ ПОЗИТИВНОЇ МОТИВАЦІЇ _____	35
Гудовсек Оксана Анатоліївна НАВЧАННЯ ЧЕРЕЗ ГРУ В НУШ _____	37
Гусєва Оксана Григорівна ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА В УМОВАХ ЦИФРОВОГО СЕРЕДОВИЩА _____	39

Даниляк Софія Володимирівна ЗМІСТ ДОШКІЛЬНОЇ МЕДІАОСВІТИ	42
Дордюк Ольга Володимирівна ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВ'Я СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ	43
Жигула Карина Вікторівна ВИКОРИСТАННЯ ДОДАТКУ «DIGITAL INCLUSION» В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗЗСО	45
Іванюк Віталій Анатолійович ОСНОВНІ КРИТЕРІЇ МАЙСТЕРНОСТІ ПЕДАГОГА	48
Іскра Лілія Віталіївна ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАННЯ У ЗВО	51
Кабай Катерина Володимирівна ГРОМАДЯНСЬКА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ЯК ВАГОМИЙ ЕЛЕМЕНТ ГРОМАДЯНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ ОСОБИСТОСТІ	53
Карплюк Дарія Володимирівна СУТНІСТЬ БАЗОВИХ ПОНЯТЬ ПЕДАГОГІЧНОЇ ТВОРЧОСТІ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	56
Козяр Тетяна Анатоліївна ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ГРАМАТИЧНОГО МАТЕРІАЛУ НА ФОНЕТИЧНІЙ ОСНОВІ	59
Кононець Софія Русланівна, Лопушанська Аліна Вікторівна ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	61
Костюк Яна Степанівна ДИДАКТИЧНІ ІГРИ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ ЯК ФОРМА АКТИВІЗАЦІЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	64
Кочубей Алла Володимирівна, Якубовська Світлана Святославівна ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ В УМОВАХ ЦИФРОВОГО ПРОСТОРУ	66
Лацівська Дарина Богданівна, Луцьок Наталія Юрївна ВИКОРИСТАННЯ КОЛЕКТИВНОЇ ФОРМИ РОБОТИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	69
Левчук Ліна Юрївна КОМПЛЕКСНА СИСТЕМА НАВЧАННЯ (ЗА О.Ф.МУЗИЧЕНКО)	71
Мельничук Вікторія Вадимівна ПЕДАГОГІКА ЗАРУБІЖЖА КІНЦЯ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ	75
Мельничук Оксана Тарасівна, Костюк Яна Степанівна ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	78
Миколенко Аліна Вікторівна РОЛЬ ПІДРУЧНИКА У ФОРМУВАННІ В УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ МОВЛЕННСВИХ І КОМУНІКАТИВНИХ УМІНЬ	80

**ОСВІТА В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ:
ПОШУКИ ТА ПЕДАГОГІЧНІ СТРАТЕГІЇ**

ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ, 24 ЛИСТОПАДА 2021 РОКУ

Мокляк Софія Ігорівна, Міщеня Оксана Миколаївна ВИМОГИ ДО МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ_____	83
Мосійчук Галина Анатоліївна РОЗВИТОК ОСВІТИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА _____	86
Немеш Олена Миколаївна ВПЛИВ МЕДІА НА СОЦІАЛІЗАЦІЮ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ _____	88
Новосад Наталія Віталіївна ЗМІСТ ТА ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ПІДРОСТАЮЧОГО ПОКОЛІННЯ _____	91
Пасічник Іванна Володимирівна ПАВЛО ЖИТЕЦЬКИЙ ПРО УКРАЇНСЬКУ МОВУ І УКРАЇНСЬКУ ШКОЛУ _____	93
Петрик Яна Федорівна ВИКОРИСТАННЯ ЗАСТОСУНКУ «DIGITAL INCLUSION» У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	96
Пешко Христина Михайлівна АДАПТАЦІЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ З ОБМЕЖЕНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ ЗДОРОВ'Я ДО НАВЧАННЯ В ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ _____	98
Підгрушина Софія Сергіївна ГУМАНІСТИЧНА СПРЯМОВАНІСТЬ ПЕДАГОГІЧНИХ ІДЕЙ І. С. НЕЧУЯ-ЛЕВИЦЬКОГО _____	101
Попович Ірина Йосипівна МЕДІАЦЕНТР - СУЧАСНИЙ ВІДДІЛ БЕЗПЕЧНОГО ЦИФРОВОГО ПРОСТОРУ В ШКОЛІ _____	105
Потанчук Юлія Володимирівна ІННОВАЦІЙНІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ _____	106
Самчук Ганна Сергіївна К. Д. УШИНСЬКИЙ ПРО ПРАЦЮ ЯК ОСНОВУ ВИХОВАННЯ _____	109
Сілкова Ельвіра Орестівна ВИВЧЕННЯ ТАБЛИЦЬ МНОЖЕННЯ І ДІЛЕННЯ В ІГРОВІЙ ФОРМІ _____	112
Смик Наталія Вікторівна ПЕРЕДУМОВИ РОЗВИТКУ ТЕОРІЇ УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ УКРАЇНИ _____	115
Сойчук Руслана Леонідівна ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ _____	117
Сулімова Вікторія Сергіївна, Сулімова Лілія Олександрівна МУЛЬТИМЕДІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В РОБОТІ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ НУШ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ЗМІН _____	121
Сьомак Ірина Миколаївна ФОРМУВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ _____	124

**ОСВІТА В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ:
ПОШУКИ ТА ПЕДАГОГІЧНІ СТРАТЕГІЇ**

ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ, 24 ЛИСТОПАДА 2021 РОКУ

Токар Тетяна Олександрівна

ТЕНДЕНЦІЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ _____ 126

Третьак Оксана Миколаївна, Хомич Дарина Олександрівна

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД УПРОВАДЖЕННЯ ЦИФРОВОЇ ІНКЛЮЗІЇ ТА МЕНТАЛЬНОГО
ЗДОРОВ'Я УПРОДОВЖ ЖИТТЯ _____ 129

Чернушич Тетяна Анатоліївна

ПРОФЕСІЙНА КУЛЬТУРА ПЕДАГОГА В УМОВАХ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ ОСВІТИ _____ 132

Чернюк Іванна Миколаївна

ТВОРЧА САМОСТІЙНІСТЬ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ: РОЗВИТОК У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ
ПІДГОТОВКИ _____ 134

Чміль Діана Вячеславівна

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ МЕТОДИКИ
ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА _____ 137

Шахрайок Богдан Степанович

ПІДВИЩЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНОГО КОЛЕДЖУ
В УМОВАХ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ _____ 141

Яковичина Тетяна В'ячеславівна

КОМПОНЕНТИ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ДО РОБОТИ В УМОВАХ
ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ _____ 143

Яремович Марія Андріївна

ПОТЕНЦІАЛ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ
СОЛІДАРНОСТІ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНІМИ ПОТРЕБАМИ _____ 147

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК ПЕДАГОГА

**МАТЕРІАЛИ
ВСЕУКРАЇНЬСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«ОСВІТА В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ:
ПОШУКИ ТА ПЕДАГОГІЧНІ СТРАТЕГІЇ»**

24 ЛИСТОПАДА 2021 РОКУ

**ВІДПОВІДАЛЬНИЙ ЗА ВИПУСК: ПРОФ. Р.Л.СОЙЧУК
КОМП'ЮТЕРНА ВЕРСТКА ТА ДИЗАЙН: Л.М.СОЛОВЕЙ
ВИДРУКОВАНО: КАФЕДРА ПЕДАГОГІКИ ПОЧАТКОВОЇ,
ІНКЛЮЗИВНОЇ ТА ВИЩОЇ ОСВІТИ РДГУ
ВУЛ. ПЛАСТОВА, 31, КАБ. 02, М. РІВНЕ, 33000**

**НАКЛАД: 100 ПРИМІРНИКІВ.
ПІДПИСАНО ДО ДРУКУ 25.11.2021 Р.
ДРУК ОФСЕТНИЙ.**

УСІ МАТЕРІАЛИ І ДОПОВІДІ КОНФЕРЕНЦІЇ ДРУКУЮТЬСЯ В АВТОРСЬКІЙ РЕДАКЦІЇ.